

Motion till riksdagen

1986/87:Sk177

Lars Werner m. fl. (vpk)

Tulltaxelag m. m. (prop. 1986/87:102)

Sverige har ett svagt gränsskydd för vissa inhemska produkter, t. ex. grönsaker och fisk. Både trädgårdsnäring och fiske är verksamheter som kan utvecklas ytterligare. Vissa villkor måste då uppfyllas. Ett sådant villkor är ett förbättrat tullskydd för att förbättra konkurrensförhållandet gentemot lågprisimporten.

För trädgårdsnäringen finns det dessutom regionalpolitiska hänsyn att ta. Trädgårdsnäringen är ju en av de möjliga kombinationssysselsättningarna i glesbygden. Den regionalpolitiska betydelsen är stor. I propositionen anförts bl. a. beträffande tomater att – om subventionerna för exporten från EG sänks – den svenska tomatodlingen värnas. Om inte detta sker är regeringen beredd att höja tullarna. Detta är positivt. Liknande resonemang kan föras beträffande andra köksväxter. Konsumenternas krav på livsmedel av hög kvalitet, kontroll över användning av bekämpningsmedel m. m. gynnas av en större andel inhemsk produktion.

Det finns alltså flera olika skäl till att slå vakt om näringar som är utvecklingsbara och som för vissa regioner har stor betydelse.

Det förslag till ny tulltaxelag som nu föreläggs riksdagen består av olika delar. Dels en förhandlingsdel som inte torde kunna ändras och dels förändringar mellan vikt- och värdetull, vilket försvårar exakta jämförelser. Det medför vissa svårigheter med att kunna yrka på förändringar i förslaget, men vpk vill betona nödvändigheten med ett så bra tullskydd som möjligt för inhemska trädgårds- och fiskprodukter.

Hemställan

Med hänvisning till det i motionen anförda föreslås

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna nödvändigheten av ett förbättrat tullskydd för inhemskt producerade fisk- och trädgårdsprodukter.

Stockholm den 3 juni 1987

Lars Werner (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)

Jörn Svensson (vpk)

Jan Jennehag (vpk)

Nils Berndtson (vpk)

Inga Lantz (vpk)

